

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(-ldi)

Cím:

Schratt Katalin - a Vigadóban

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp.

(Hely)

1922. 7/31

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Schratt Katalin — a Vigadóban.

A rombadőlt osztrák császárság utolsó Main-tenon asszonya jelent meg vasárnap este a Vigadó dobogóján. Mikor utoljára nálunk járt, még a bájos, mindig jókedvű és szellemes Schratt Katalin volt; a Laube által fölfedezett és a bécsi Stadt-theaterben, majd a Burgszínházban gyors hírnévre jutott, egyre jobban ünnevelt naiva-színésznő. Később a Burgszínházból átkerült a Burgba, a rivaldától a világtörténelembe. Felolvasónője lett feledhetetlen nagyszínpadunknak, Erzsébet királynénak; majd az özvegy császár utolsó igaz barátja. De változatos életének minden fordulatában szerény volt és önzetlen; érdekes, de érdek nélküli. Soha nem használta föl pozícióját saját egyéni céljaira s akár-hány titkos politikai memorandumot is juttattak hozzá magyar vagy osztrák politikai akarnokok — ő nem akart Egéria lenni és nem létesített alkóvjában mellékkormányt vagy fiókparlamentet... Éppen ezt az önzetlenségét értékelte oly nagyon az öreg, egyre bizalmatlanabb Ferenc József, aki szívesen tarokkozott ugyan nála egy bécsi bankigazgatóval és szívesen hallgatta szalonjában egy bécsi komikus mókáit — de azért a világért sem engedte volna meg, hogy azok ő előtte bankügyeket vagy színházi érdekeket szóba hozzanak! És Schratt Katalin soha nem kért semmit, soha nem támogatta mások ügyét, soha nem élt vissza kiváltságos helyzetével. Azaz, hogy egyszer mégis volt egy kérése. A világháború legelején. Bécsi házmesterének egyetlen fiát kivitték a frontra és Schratt asszony, siránkozó öreg cseléd-jének nőgatására, azt kérte az öreg császártól, hogy a fiút helyezze el valamely irodában, vagy a lövész-ároknál kevésbé veszedelmes beosztásban.

Es ezt az egy kérését is megtagadta az öreg császár, mondván:

— I kann da nix thun, aber er soll mit dem Feldwebel red'n! (Én nem tehetek itt semmit, de beszéljen ő az őrmesterrel.)

... Nos hát, Schratt Katalin vasárnap este megjelent a Vigadó dobogóján. Az egyszerű bájos naiva, a herceg dearnld most igen előkelő, méltóság-teljes douairiére; nyakán a csodaszép gyöngysorok néhány vagon osztrák koronát érnek, solitairjei-nek értéke pedig szinte megbecsülhetetlen... Judith asszonyt szavalt, továbbá kisebb német verseket és humoreszket és előadásával valóságos „sacré coeur“-beli hatást keltett. Finom és előkelő volt az előadó, a közönsége (ott volt Izabella főhercegnő is családjával) és a taps is, mely halkán, szordinózva hangzott, de elég bőséges volt — mert kijutott abból Reimers György Burgszíniész szavalatának és Hevesi Sándor bevezető előadásának is, melyben a régi Burgszínházról mondott el untig ismert dolgokat. Csak azt sajnáltuk, hogy a műsor-nem volt csupa ismert Goethe vagy Schiller-versek. Mert mihelyt olyant szavaltak, amit nem tud-tunk mi is könyv nélkül — egy árva szót nem értet-tünk a szavalatukból!

(-ldi)

szinyomda 1922